

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Petro. 343.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

χεὶς δὲ ὁν μητὸν σίσσαται. οὐδὲ τέ τοι
λαμπρὸς οὐδὲ πάνθη. εἰ γέρη κτήσια
ἔστι οὐδὲ, ἔδι τοι μεῖζον καὶ τοι
τοις ἵσταται. τοι γέρη μεῖζον λέγεται
οὐκ συγχρίσως, καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἀ-
συγχρίτης θερόγης. πολλοῦν σύγχρι-
σιν ἔχει τοι κτήσια τοις τοις κτήσι-
λεγέτωσιν οἱ σοφοί.

Πέπειρ. τμῆ.

Οὐ μηκὸν σωμετὸς ἄκροτας, οὐ μὴ
μόνον θαύματα Διακόπτων τοι λόγου
τοι δρόμου, ἀλλὰ καὶ οὐτοὺς τοι δυσ-
θεώρητα, καὶ τοιαῦτα ἔσθρεψιν
διωάλυσος. ὅπις δὲ τοι μηκὸν μετατρέψῃ
ἄλλων τοι μετάλλων καὶ ἔξαρταν ὃν
ἴπειλοντι οὐθεὸς στό της Ιερυσαλήμ
παραρέθη, καὶ τοι σωμετὸς ἄκροτος
εἰσέταξεν. οὐκ ἀν τοι φίσας,
εἰ μηδὲ μετά σωμετόλει. διὸ καὶ οὐ πα-
ροιμαστὴς ἔφη; οὐδὲ ἄκροτας, οὐδὲ
μία σοφοῦ. τοι γέρη πολλοῖς πόνοις, οὐδὲ
ιδρύτας αἰτῶν παρέχει, ἀλλὰ φορ-
μας μόνον γένερματα ἀποτελεῖ. τοις
γέρη τοι γεωργίας, οὐ σωμετοῖς ἀρχεῖ.

Ιερακιλαμπεργάτω. τμῆ.

Ιδί, οὐ καθαρότητος πέμποντος, οὐ
ἄλλη καὶ πάσσα τοι πέλιν. παρερδό-
ζόπερον αὐτὸν πεποίκηται τοι τάχει. οὐ
οὐδὲ καὶ αὐτὸν καθ' ἔστιν μέγα,
τοι δὲ πάχος μεῖζον, μᾶλλον δὲ μέγι-
στον αὐτὸν ἐδεῖξε, κοσμοῦσα τοι γάρ
καὶ χαριστεῖσα πεποίκης. οὐδὲ λαμ-
πε ποίησι τοις τοις τοις κατορθώμα-
τοι. μροπες γέρη σοι.

Αρποκρέσσοφιτον. τμῆ.

Εἰσαγγέλιοια ἀνθρώπουν τοι γραμ-
ματον εἰδίστεως περιχρίνεται, ποι θεω-
μάτοι εἰ οἱ Απόστολοι ιδίωται ὄντες καὶ
περιβάματοι τοις θείαις εμπεπλησμόνος

perspicuè vincī, per quā se vincere arbitrā-
tur. Nam si creatum quiddam est Filius,
ne maius quidem de eorum sententia stat.
Maius enim ex comparatione dicitur, nō
autē ex incōparabili praecellentia. Quām-
nam igitur id quod creatum est, cuin crea-
tore comparationem habeat? sapientes &
eruditū homines velim exponant.

Petro. 343.

Non parui momenti res est acutus & sa-
gax auditor, qui non tantum ob admira-
tionem orationis cursum interrupit, ve-
rū etiam ea, quā arduæ contemplatio-
nis sunt, excogitat, atque à seipso aliquid
erogare potest. Quódque non parui mo-
menti sit, hinc cōstat, quod Deus vñā cum
magnis aliis & eximiis rebus, quā se Hiero-
solymitanæ vrbi detractaturum mina-
batur, prudentem quoque ac sagacē audi-
tore adiunxit. Quod profecto nō dixisset,
si nihil magni ipse cōferret. Eaque de cau-
sa Parcēmias his verbis usus est, Auris
auditoris, desiderium est sapientis. Neque
enim multos labores ac sudores ipsi exhibet,
verū argumenta dūntaxat ac semi-
na requirit. Siquidem ad cultum ac sege-
tem, ingenij sagacitas sufficit.

Hieraci clarissimo. 344.

Hoc scias velim, & puritatis delubrum,
te tota vrbe celebrati. Nam cū admira-
bile opus confecris, admirabilius illud
per celeritatem effecisti. Etat enim id quī-
dem per se quoque magnum: at claritas
maiis ipsum, imo maximum reddidit, quā
beneficium ornatum est, gratiusque ac iu-
cundius effectum. Quamobrem in huius-
modi virtutibū fac cluccas. Id enim te di-
gnum est:

Arpocrē Sophistæ. 345.

Si humani ingenij acrimonia literarum
scientię antefertur, quid mirum si Aposto-
li, qui indocti atque illiterati erant, diuinę
sapientia impleti, Dialecticis etiā & Ora-

Zz